

Žalo děvča, žalo trávu
nedaleko vinohradu.
Přišel na ňu šelma hájný,
vzal jí plachtu a šel od ní.

Cos, má milá, od ní dala?
Prsten zlatý sem mu dala.
Dala sem mu prsten zlatý,
koštoval mia tři dukáty.

732. VYHRŮŽKA

1509.

Z Bojanovic od Hodonína. Zp. I. 338

Kazaua mně máti
babuanky hnáti,
tam dole po dole
k mynařovej vodě.

Mynářka vyběhna
s velikú lopatú,
zabiua, babuuku
pěkně dubenatú.¹⁾

Ručenku ti zuomí,
pěkně až po pouy,
není taký lékař,
co ti ju zahojí.

A já sem ich hnaua
až na kraj Dunaja,
abych uviděua
švárného šohaja.

Počkaj, ty mynárko .
co sa tobě stane,
až naša mamička
na tebe vypadne.

¹⁾ popelatú, ilovatú (= černú a bílú)

733. LÍNÁ

1510.

Od Lachů. Luž. I. 46. Erb. III. 116

Ku - pa - la se pro - šva - rna dě - ve - čka v vo - dě stu - de - nej; ku - pa -

la se pro - šva - rna dě - ve - čka v vo - dě stu - de - nej.

[: Kupala se prošvarna děvečka
v vodě studenej. :]

Učila mne moja panimama
šatky vyšivať.

Přijel tě k ni prošvarny syneček
na vranem koni.

Vyšij ty mně, prošvarna děvečko,
jeden šateček.

Co tu dělaš, moje potěšení,
v vodě studenej?

Jak jsem živa, šatky jsem něšila,
něhcu začinať.

Viju vinky, prošvarny synečku,
vinky zelene.

Co se to tam, prošvarna děvečko,
v poli zelena?

Uvij mi tež, prošvarna děvečko,
jeden věneček.

Zelena se, prošvarny synečku,
meho otce hrach.

Jak jsem živa, vinka jsem něvila,
něhcu začinať.

Vem srpečky, prošvarna děvečko,
pujděmy ho žať.

A copak tě tvoja panimama
učila dělať?

Jak jsem živa, hrachu jsem něžala,
něhcu začinať.